

۳۸- طلب مغفرت از خداوند ﷻ

اَللّٰهُمَّ اِنَّ اسْتَغْفَارِيْ اِيَّاكَ مَعَ الْاِصْرَارِ عَلٰى الذَّنْبِ لُوْمٌ، وَتَرْكِيْ لِلسَّغْفَارِ مَعَ سَعَةِ رَحْمَتِكَ عَجْزٌ، اِلٰهِيْ كَمْ تَتَحَبَّبُ اِلَيَّ بِالنِّعَمِ وَاَنْتَ عَنِّيْ عَنِيْ، وَاتَّبَعْتُ اِيَّاكَ بِالْمَعَاصِي وَاَنَا اِلَيْكَ مُحْتَاَجٌ.

خداوندا طلب مغفرت من از تو با وجود اصرار بر گناه، فرومایگی است، و اینکه ترک کنم استغفار را با وجود گستردگی رحمتت، ناتوانی است، خدای من، چقدر با نعمت‌ها نسبت به من اظهار محبت و دوستی می‌کنی در حالی که از من بی‌نیاز هستی، و با تو دشمنی می‌کنم با گناهان، در حالی که من به تو نیازمندم.

فَيَا مَنْ اِذَا وَعَدَ وَفِيْ، وَاِذَا تَوَعَّدَ عَفَا، صَلَّى اللّٰهُمَّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ، وَاَفْعَلْ بِيْ اَوْلٰى اَلْمَرْيِنِ بِكَ، اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ.

پس، ای آنکه هرگاه نوید دهد وفا می‌نماید، و هرگاه تهدید کند می‌بخشد، درود فرست بر محمد و آلش و با من عمل کن شایسته‌ترین هر دو امری را نسبت به خودت، که تو بر هر چیزی توانایی.